

Strafschoppen in de Tour

Lo, dat WK hebben we gehad. Nu de Tour. Heb ik met een half oog gevolgd, maar het bleek een heel oog te veel voor de eerste week. Van Wimbledon heb ik niks gezien, of bijna niks. Die ene keer dat ik de tv op Eurosport zette, was geheel toevallig toen John Isner nog eens een poging deed om de langste wedstrijd in de tennis-geschiedenis te spelen.

Maar de Tour dus, die eindigt in het weekend dat de Jupiler Pro League begint en goed zes weken vooraleer de Rode Duivels alweer aantreden in hun eerste Nations League-wedstrijd in en tegen IJsland. Ik vat de eerste Tour-week even samen voor u, zodat u vanaf vandaag kunt volgen. Verder vertel ik u ook wat er van de week zal gebeuren.

Hebben gewonnen in die eerste week: Fernando Gaviria namens QuickStep twee keer, Peter Sagan namens Bora-Hansgrohe en hemzelf ook twee keer, Dylan Groenewegen namens Lotto-Jumbo en heel Nederland ook twee keer. Voorts hebben de jongens van BMC de ploegentijdrit gewonnen en waren er nog twee ritten die er echt toe deden, en die werden op de Mûr de Bretagne gewonnen door Daniel Martin en in Roubaix door John Degenkolb.

Greg Van Avermaet had die twee ritten ook aangestreept, maar het werd niks. Hij rijdt wel al een hele tijd rond in de gele trui, maar iedereen weet dat de truien van de eerste week de minste waarde hebben. De gek die haar wil dragen, mag meteen met zijn ploeg op kop rijden.

Hunger Games op wielen

Die rit zondag was de mooiste en de lelijkste rit van deze editie. Iemand zal toch ooit van bovenaf eens moeten verordonneren dat de Tour de France geen *Hunger Games* op wielen zijn. Wat is in godsnaam het nut van renners verplicht over kasseien te sturen, terwijl die daar de rest van het jaar bij hun volle verstand wegblijven?

In een normale Parijs-Roubaix doen er tien mee die denken te kunnen winnen en die rijden dan ook vooraan, samen met een aantal ploegmaats, wat de chaos min of meer overzichtelijk maakt. In deze Roubaix reden alle ploegen met hun kopman voor het klassement vooraan en ook nog eens die twintig man met hun ploegmaats, die dachten een kans te maken. Gevolg: chaos in het kwadraat, geen overzicht en valpartijen. Ga op de site van Velon eens kijken naar het filmpje dat ze daar hebben gepost van de rit van zondag.

Alle begrip voor het standpunt dat niet alleen klimmers een kans moeten maken op eindwinst in de Tour, maar regel dat dan met een ander

► Thomas De Gendt hobbelt over de kasseien richting Roubaix, afgelopen zondag. © PHOTO NEWS

tijdssysteem of met punten, maar niet als een soort bowlingwedstrijd met menselijke kegels.

Tegenover het vele leed en de tranen van zondag stonden tranen van vreugde en opluchting bij John Degenkolb. Omvergereden door de klassieke Britse toerist met veel te grote auto aan een costa, zwaar geblesseerd, geopereerd, in een wak beland en toch na twee jaar uit het dal gekropen, mooier wordt het verhaal niet.

Ondertussen hebben we gisteren de eerste rustdag gehad na een redelijk saaie week. De kijkcijfers van de Tour zijn voorlopig desastreus, in alle landen. Of dat te maken heeft met de worldcup voetbal dan wel een massaal afhaken, of een plotse sterfte in de oudere lagen van de bevolking, zullen we pas volgende week zien. De trend is niet gunstig en de voor tekenen zijn nog minder gunstig.

Wielrennen is voor de kijker een soort mindfulness geworden: een vorm van meditatie, waarin men zich

Vandaag is de rit die Thomas De Gendt heeft aangestreept. Klein probleem: de rest van het peloton weet dat ook

op een niet-reactieve manier bewust is van de fysieke en geestelijke sensaties en situaties van het moment. Zo stond het op Wikipedia en zo heb ik het geknipt en geplakt, het leek mij wel passen.

Ontsnappingskoning

Vanaf vandaag wordt het anders, helemaal anders. Vandaag is de rit die Thomas De Gendt heeft aangestreept. Klein probleem: de rest van het peloton weet ook dat dit de rit is die Thomas De Gendt heeft aangestreept. De Gendt is de enige seriële ontsnapper

van heel het peloton die een kans maakt op ritwinst en daarom is hij de favoriete collega voor dat soort waaghazerijen. Als De Gendt zegevierend over de meet rijdt, is dat nooit eens in Bommerskonte maar op de Ventoux, de Stelvio, et cetera.

De Gendt weet dat het peloton weet dat hij die rit heeft aangestreept. Zijn kandidaat-medevluchters zijn hem al komen vinden gisteren op de rustdag: “Thomas, *demain, tomorrow*, morgen, *mañana, domani*?”

“Oui, yes, ja, si,” zal Thomas hebben geantwoord, verder geen gezichtsspiet vertekkend. Het wordt raden naar zijn plannen. Gaat hij al meteen op de Col de Bluffy (*what's in a name?*) of wacht hij tot de Col de la Croix Fry? Het lijkt wel voetbal. Thomas De Gendt staat op de penalty-stip. Schiet hij links of schiet hij rechts, niemand die het weet. Misschien weet hij het zelf ook niet. Misschien trapt hij zijn strafschoep morgen, maar ooit trapt hij (het af), dat staat vast.